

Essensen

hon återkallade en röst som funnits
i henne men nu var borta den som
sade henne att lägga en del av
flyktens drömmar i översta lådan

trängdes gnagde mot
silke även hårt.

Något av beslutsamheten kampen
hade hon låtit blanda sig med luften
pyst ur likt luften i en ballong

värdelös på möjligheter sade en
sida av påfågelsaxeln,

den andra trodde att tid gavs
ägnade sitt jag åt paus flykt

upplevde drag

Hon var inget annat än en flyktig
massa en urtid av ovisshet begär
löpandes med Nike över Klippblock

i längtan efter livets inre spänst

i en grotta hade han suttit. en håla
vars väggars porösa material skulle
komma att upplösas och han sjöng
en sång för kopparormar träskan, han
blev träden som spred gröngula
skott de som doftade likt huvudet på
nykläckt liv, mynta utspritt i fuktig

vind, han blev kaklet strax efter
att fönstret öppnats och tvåldoften
som ännu anades i badrummets luft,

Blev ny, likt hon behövde honom.

Hon såg den lilla skylten av nutids
ordspråket, den enda, " jag behöver
inte män i mitt liv utan livet i mina
män"

rev ned den kastades i perfekt
basketkast åt gamar

hon var en kvinna med känsla
för boll för atmosfär

det var inte längre brottsligt det
gav höga poäng på idrottstavlan

den som blinkade åter åter. äntligen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren smultronbergen med Poeter.se id #40881 innehar upphovsrätten